Dosarul nr.5r-392/2025

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

16 octombrie 2025 or. Căușeni

Judecătoria Căuşeni (sediul Central),
Instanţa de judecată în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Victoria Railean
Grefier - Ana Garaba
examinând în şedinţă de judecată publică contestaţia depusă de Țurcan Andrei Maxim împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 ***** și deciziei de sancționare din 09.07.2025, emise în cauză contravențională prevăzută de art.47[1] al.(1) Cod Contravențional,

a c o n s t a t a t:

1. La data de 30.07.2025, Țurcan Andrei Maxim a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 ***** și deciziei de sancționare din 09.07.2025, întocmit de SSS al SP-4 Sălcuța, agent superior Vlas Valeriu, emise în cauză contravențională prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod Contravențional.
2. În motivarea contestației, a invocat că, la data de 09.07.2025 a fost întocmit procesul-verbal şi decizia de sancţionare prin care a fost găsit vinovat de comiterea contravenţiei prevăzută de art. 47[1] alin.(1) Cod contravenţional, cu aplicarea sancţiunii sub formă de amendă de 500 u.c. –25 000 lei.
   Menționează faptul că agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaşte drepturile şi obligaţiile sale, dreptul de a obiecta, etc.
   Consideră că, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu grave erori. Nu sunt prezenţi indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art.47[1] cod contravenţional. Respectiv în opinia petiţionerei, agentul constatator eronat a interpretat şi încadrat juridic acţiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat, iar fapta contravenţiei nu este clară, scrisă neciteţ, nu a existat nicio acţiune de pretindere şi primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal şi decizia de sancţionare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată şi sancţiunea contravenţională aplicată.
   Astfel este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăţia persoanei, prin aplicarea sancţiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere şi întrunire şi întrunire, păstrarea acestei sancţiuni va însemna un grav abuz şi o iminentă condamnare a ţării de către CtEDO.
   Codul contravențional este lege a Republicii Moldova care cuprinde norme de drept ce stabilesc principiile şi dispoziţiile generale şi speciale în materie contravenţională, determină faptele ce constituie contravenţii şi prevede procesul contravenţional şi sancţiunile contravenţionale. Conform principiului legalității, consfinţit la art. 5 Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de comiterea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale, decât în conformitate cu legea contravenţională.

Interpretarea extensiv defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale sunt interzise.
Legea contravenţională nu urmăreşte cauzarea de suferinţe fizice sau lezarea demnităţii omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante. La aplicarea legii contravenţionale se ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenției, de persoana făptuitorului.
În aşa mod, susține că a fost sancţionat/ă potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată şi pe care nu a comis-o, ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravenţional constituie inexistenţa faptului contravenţiei, potrivit lit. a) alin. (I) art. 441 temeiurile de încetare a procesului contravenţional.
Potrivit art.374 Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea autorităţilor competente, care are drept scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale. Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare, (alin.(1) art.440 Cod contravenţional.
Procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. Concluzionând menţionează că agentul constatator, care potrivit dispoziţiilor legale enunţate, era obligat să desfăşoare toate acţiunile pentru constatarea faptei contravenţionale, întocmind în acest sens un proce-verbal cu privire la contravenţie, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta şi pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale.
Procesul-verbal de contravenţie materializează o manifestare de voinţă cu caracter unilateral a unei autorităţi publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenţi constatatori) şi reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenţii şi trebuie să conţină menţiunile prevăzute de art. 443 Cod contravenţional. Conform dispoziţiei legale menţionate supra, lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal cu privire la contravenţie atrage nulitatea acestuia. Sub aspectul legalităţii procesului-verbal, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii şi al dreptăţii, stabilite expres de articolele 5 şi 7 din Codul contravenţional.
Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. Totodată instanţa reţine că potrivit art.442 alin.(1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor

personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 Cod contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 alin. (1), (2) din Codul contravenţional.
Analizând actul de sancţionare sub aspectul legalităţii sale, instanţa va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerinţele de formă ale procesului-verbal cu privire la contravenţie contestat, aşa cum sunt impuse acestea de dispoziţiile art. 443 din Codul contravenţional referitoare la menţiunile obligatorii, care trebuie prevăzute sub sancţiunea nulităţii.
În acest sens, potrivit art.443 alin.(1) Procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: ...d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor și consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie. Menţiunile enunţate mai sus se regăsesc şi în dispoziţia art.445 alin.(1) Cod contravenţional care potrivit căruia- Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice- lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.
Reieşind din cele expuse supra, în baza art.445 alin.(1) Cod contravenţional, neconsemnarea datelor şi faptele indicate în art.443 alin. (1) lit. d) Cod contravenţional, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. În aceeaşi ordine de idei, sancţiunea în procedura contravenţională reprezintă mijlocul legal care lipseşte de efecte juridice actele procesuale şi procedurale, precum şi măsurile-procesuale dispuse ori efectuate neîntemeiat sau care se aplică în cazul comiterii unei abateri judiciare.
Sancţiunile procesual-contravenţionale reprezintă nişte remedii procesuale, ce urmăresc înlăturarea producerii de consecinţe juridice în ipoteza în care legea procesual contravenţională a fost încălcată. Una din aceste sancţiuni este şi nulitatea. Codul contravenţional, reglementează în art. 445 alin. (1), (2) instituţia nulităţii absolute şi relative. Nulitatea are ca efect ineficienţa actelor realizate cu încălcarea dispoziţiilor legale. Actul nul nu produce efectele actului valid, fiind lipsit de forţa juridică conform regulii juod nullum est, nullum producit effectum.
Astfel, analizînd conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d) în atenţia faptelor Cod contravenţional, constată că agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică - luna, anul şi ora comiterii contravenției sau perioada săvîrşirii faptei. Decizia emisă la caz este afectată de aceleaşi omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conţine lipsuri de procedură, dacă procesul-verbal este viciat, sancţiunea aplicată riscă să fie anulată.

Într-o altă ordine de idei este important de a specifica şi faptul că lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârşită contravenţia reprezintă o încălcare semnificativă a cerinţelor de formă ale procesului-verbal şi aceste date ar fi esenţiale pentru stabilirea prescripţiei răspunderii contravenţionale, clarificării contextului faptei pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient etc.
Din analiza normelor citate supra rezultă cu certitudine faptul că odată ce legea contravenţională, în mod exhaustiv, prevede consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a datei săvîrşirii faptei, agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie în mod evident nu a ţinut cont de rigorile procesuale ce urmează a fi tratate cu titlu de condiţie a valabilităţii procesului verbal cu privire la contravenţie, or, analizând actul de sancţionare a petiţionarei raportat la actul de constatare, prin prisma art. 443 Cod contravenţional, atestă că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie s-au admis derogări de la prevederile art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravenţional, circumstanţă care urmează a fi apreciată de cătrc instanţa de judecată în strictă conformitate cu dispoziţia art. 445 alin. (1) Cod contravenţional, deoarece afectează în mod direct fondul cauzei şi încalcă celui urmărit contravenţional dreptul la o apărare şi un proces echitabil, situaţie care nu poate fi înlăturată de către instanţa de judecată.
La caz contestatarul folosindu-se de dreptul său a contestat procesul-verbal cu privire la contravenţie, exprimîndu-şi dezacordul cu acesta, circumstanţele stabilite mai sus direct încalcă drepturile contestatarei la dreptul de a cunoaşte esenţa învinuirii care i se aduce din partea statului şi aceste circumstanţe instanţa de judecată le reţine prin prisma sancţiunii nulităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie tangenţiale fiind rigorile art. 445 alin. (1) Cod contravenţional, or, încălcările art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravenţional la caz impun nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenţie.
În conformitate cu prevederile art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.
Prin prisma jurisprudenţei Curţii Europene se evidenţiază concluzia că încălcările de lege comise în cadrul procesului de judecată nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravenţională. Respectiv, statul este cel care trebuie să-şi asume erorile admise de Parchet (agentul constatator) sau de o instanţă de judecată şi aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză (cauza Stefan vs. Romania, hotărîrea din 06.04.2010). În circumstanţele enunţate, solicităm ca instanţa de judecată să admită contestaţia depusă şi să anuleze procesul-verbal cu privire la contravenţie şi deciziei de sancţionare întocmite în privinţa contestatorului în baza art. 471 alin. (1) Cod contravenţional, din motivul constatării temeiurilor de nulitate absolută prevăzute la art. 445 alin. (1) Cod contravenţional, cu încetarea procesului contravenţional. Cu referire la probatoriul acumulat, menţionează că probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de

ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verba le privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. La fel reiterează că în procesul verbal nu sunt făcute menţiuni despre utilizarea cărorva mijloace tehnice speciale de constatare şi nici despre existenţa la acesta a carorva probe care i-ar fi permis agentului statului să tragă concluziile specificate în acesta.
Această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea la speţă a prevederilor art.425 şi 442 alin. (1) CC, ori în situaţia respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravenţional. Menţionează că omisiunea enunţată de rând cu celelalte enunţate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată. La fel, omisiunile respective, aşa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esenţial modul în care în prezenta speţă agenţii statului au înţeles să răstoarne prezumţia de nevinovăţie, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) CC determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei agentului constatator.
Sub aspectul dreptului la un proces echitabil şi dreptului la apărare, de care beneficiază orice persoană, conform art. 6 CEDO, art. 20 şi art. 26 din Constituţia Republicii Moldova, menţionează că sancţionarea pentru o contravenţie, conform jurisprudenţei CtEDO, este apreciată ca tragere la răspundere penală (§ 35 a Hotărârii CEDO din 01 februarie 2005 Zilibcrbcrg contra Moldovei, cererea nr. 61821/00) - „Curtea notează preeminenţa acelor care sugerează că acuzaţiile aduse reclamantului au fost de natură penală. Deşi nici una din ele nu este decisivă, cumulativ ele determină caracterul penal al „acuzaţiilor" aduse reclamantului, in sensul articolului 6 § 1 al Convenţiei".
În jurisprudenţa sa CtEDO, dezvoltînd conţinutul abstract al acestei norme (art. 6 CEDO) a statuat că „autorităţile naţionale trebuie să depună o maximă diligenţă cu privire la modul în care se face notificarea „acuzaţiei către cel interesat, dcoarece actul dc acuzaţie are un rol determinant în procedura penală...". Curtea consideră că, în materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la faptele care se reproşează acuzatului şi a calificării lor juridice reprezintă o condiţie esenţială a unui proces echitabil şi că există o legătură evidentă între dispoziţiile art. 6 § 3 lit. a) şi cele din art. 6 § 3 lit. b) în sensul că dreptul de a fi informat cu privire la natura şi cauzele acuzaţiei trebuie privit în lumina dreptului recunoscut acuzatului de a-şi pregăti apărarea.
În conformitate eu art.440 alin.(1) CC constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei in temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, c^ aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art.442 alin.(1) şi (9) din Codul contravenţional, procesul verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. (9) Partea rezolutiva a procesului-verbal cuprinde decizia agentului constatator de sancţionare, de încetare a procesului contravenţional sau de remitere a cauzei funcţionarului abilitat sa examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator sau autorităţii competente să soluţioneze cauza contravenţională, ori în instanţa de judecată, cu recomandarea, în toate cazurile, dacă consideră necesar, privind sancţionarea sau privind încetarea procesului, indicîndu-se şi termenul de contestare în instanţa de judecată.
Potrivit prevederilor art.5 alin.(1) CC nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.
Art.10 din CC stabileşte că este contravenţie fapta acţiunea sau inacţiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.
Conform prevederilor art.375 CC persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovat atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut dc prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii carc nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional. În ordinea celor menţionate, reţine că existenţa faptei contravenţionale şi comiterea acesteia cu vinovăţie de către persoana specificată în procesul verbal contravenţional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Constată că în speţă, prezumţia de nevinovăţie de care se bucură acuzatul contravenţional în acest caz nu a fost răsturnată.
Potrivit art.461 alin.(1) CC în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional. Din motivele expuse în prezenta contestaţie, deoarece în speţă procesul verbal cu privire la contravenţie este lovit de nulitate absolută, dar şi în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistenţa la speţă a faptei contravenţionale şi a comiterii ei de către acuzatul contravenţional, prezumţia de nevinovăţie nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravenţional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancţionare din motiv că nu este întrunită fapta contravenţiei stabilită la art.240 alin. (1) Cod contravenţional.
În cazul în care acest proces-verbal şi această decizie de sancţionare, întocmită cu grave încălcări de formă şi de fapt, va rămîne în vigoare, acest lucru va însemna un grav abuz și încălcare a prevederilor internaţionale prevăzute supra cu toate consecinţele viitoare de condamnare a Republicii Moldova. Probele care ar constata săvârşirea contravenţiei, sunt obţinute prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător şi nu sunt concludente şi

pertinente, iar procesul verbal contravenţional, în virtutea jurisprudenţei CtEDO nu poate servi ca unică probă la stabilirea vinovăţiei. Se reţine că potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) CC (1) Procesul contravenţional nu poate ti pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei.
Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională. Persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.
Astfel, solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie MAI06 ***** din 09.07.2025 și a Deciziei de sancționare adoptată în privința sa și încetarea procesului contravenţional din motivul nulităţii absolute a procesului verbal cu privire la contravenţie din motiv că în acţiunile contestatorului lipseşte fapta contravenţiei stabilită la art. 47[1] Cod contravenţional.

3. ***La data 11.09.2025, Țurcan Andrei a depus cerere de completare a contestației inițiale***, în care făcând trimitere la art.21 din Constituție, art.5, 7, 8 al.(2), 14 al.(1)-(3), 440 al.(1), 442 al.(1), 374, 381 al.(2), 425 al.(1), (2) Cod Contravențional, art.8 al.(3), art.94 al.(1) pct.4), 8) Cod de Procedură penală, a invocat aceleași motive indicate în contestația inițială, suplimentar invocând că, agentul constatator a indicat că, contravenientul ar fi comis contravenţia prevăzută de art.47[1] alin.(1) din Codul contravenţional, fără a stabili faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu, circumstanţă fără de care nicidecum nu poate sta la baza sancţionării unei persoane. O primă problemă ce se impune a fi analizată în cauză este: din descrierea faptei contravenţioale nu se reţin aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or, agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumsanţe, prin ce acţiuni, a stabilit că petiţionarul ar fi comis contravenţia imputată.
Susține că agentul constatator nu a demonstrat că petiţionarul ar fi pretins careva mijloacele băneşti destinate anume pentru determinarea acestuia să îşi exercite sau să nu îsi exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor. Atenţionează asupra faptului că o cerinţă obligatorie, care reiese implicit din dispoziţia alin.(1) art.47[1] Cod Contravenţional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător. În alţi termeni, este necesar ca, reieşind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptăţit a accepta sau primi asemenea foloase.
Aşadar, pentru a fi stabilit că o persoană a comis a faptă contravenţională, este necesar ca fapt sa conţină elementele constitutive ale contravenţiei incriminate. Scopul contravenţiei de corupere a alegătorilor al faptei prejudiciabile prevăzută la art.47[1] alin.(1) Cod contravenţional, este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului sau susţinătorului să îşi exercite sau să nu îşi exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al celor regionale. În prezenţa oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art.47[1] Cod contravenţional. Accentuează că scopul menţionat trebuie să fie urmărit de contravenient încă de la momentul realizării laturii obiective şi nu ulterior oferirii sau dării mijloacelor băneşti.

În cazul de faţă, agentul constatator nu a demonstrat că petiţionarul urma să-şi asume angajament ce tine de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop. Atenţionează că, în raport cu acţiunile/inacţiunile petiţionarului nu există obiectul material sau imaterial al infracţiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje". La caz, constată că probatoriul administrat în cauza contravenţională atestă că nu s-a confirmat săvârşirea de către petiţionar a faptei de corupere electorală pasivă.
Coruperea electorală pasivă este o contravenţie materială şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalităţile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.
Latura obiectivă a contravenţiei specificate la art.47[1] Cod contravenţional al RM constituie în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje. Petiţionarul nu a primit nimic din aceste bunuri sau servicii pentru a vota într-un fel sau altul. Latura subiectivă a infracţiunii specificate la art.47[1] Cod contravenţional RM se caracterizează prin intenţie directă. Adică, agentul constatator urma să demonstreze că acţiunile petiţionarului ar fi constat în pretindere, acceptare, primire bunuri, servicii, privilegii sau avantaje cu intenţie directă. Scopul infracţiunii de corupere a alegătorilor este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului să îşi exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului. În prezenţa oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47[1] Cod contravenţional RM.
Prin urmare, reieşind din materialul contravenţional examinat, constată că nu au fost acumulate probe care ar indica asupra faptului că petiţionarul ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul determinării alegătorului..., fapt care impune instanţa de judecată să înceteze procesul contravenţional în privinţa acestuia.
Cu privire la cea de a doua problemă: procesul-verbal cu privire la contravenţie urmează a fi declarat nul, inclusiv şi din motivul că nu a fost constatat timpul săvârşirii contravenţiei. Conform art.445 Cod Contravenţional al RM, (1) Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contratravenţie a menţiunilor privind şi a datei comiterii acesteia, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Respectiv, anume neconsemnarea în procesul-verbal a datei comiterii, dar nu a perioadei cum este indicat în speţă, atrage nulitatea procesului-verbal contravenţional, or, în cazul indicării perioadei săvârşirii contravenţiei, aceasta trebuie să fie clar definită de când şi până când a fost comisă. În speţă, agentul constatator incriminează contravenientului că, acesta ar fi primit careva mesaje la numărul de telefon care conţineau sume de bani, mesaje parvenite la numărul său de telefon iar conţinutul acestora nu este cunoscut de agentul constatator, aici survine o situaţie absurdă: Cum a constatat agentul că în mesaje era vorba despre bani dacă conţinutul acestora nu îl cunoaşte? Intima convingere a poliţistului nu este de ajuns pentru a atrage la răspundere o persoană. Onorată instanţă, din conţinutul tututor înscrisurilor anexate la cauza contravenţională nu este dovedit faptul că, mesajele parvenite pe numărul de telefon al petiţionarului, conţin textul despre careva sume de

bani. În foaia intitulată „extras din fişier” este indicat doar menţiunea despre sms-uri de intrare, fără a fi indicat exact conţinutul mesajului. În procesul-verbal de contravenţie nu este stabilită data săvârsirii contravenţiei, omisiune sanctionată cu nulitatea absolută a procesului-verbal.
Respectiv, circumstanţele date, nu pot fi reţinute ca o perioadă exactă a comiterii contravenţiei incriminate, or, invocarea că mesajele primite ar constitui momentul comiterii contravenţiei incriminate, în situaţia în care nu este cunoscut conţinutul lor, nu poate fi reţinut ca timpul săvârşirii contravenţiei. Procesul-verbal cu privire la contravenţie de sancţionare a petiţionarului este o înscenare imorală din partea poliției, în care de fapt, oamenii au încredere. Or, acesta a explicat politiei situaţia de fapt, însă ei au denaturat faptele existente si prin înşelăciune, ilegal l-au acuzat de comiterea contravenţiei prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravenţional. Prin urmare, acuzarea adusă petiţionarului este ilegală şi neîntemeiată. Acesta a fost acuzat si respectiv, sancţionat ilegal.
În concordanţă cu art. 7, 425 din Codul Contravenţional, concluzionează că agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravenţional şi nu a elucidat toate aspectele speţei şi acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăţia contravenientului. Conform prevederilor art.6 § 2 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovat până atunci când vinovăţia sa va fi legal stabilită. Notează faptul că, tragerea la răspundere penală în lipsa motivelor verosimile de a bănui că persoana a săvârşit o abatere penală constituie o încălcare a Convenţiei. Prezumţia de nevinovăţie stă la baza tuturor garanţiilor procesuale legate de protecţia persoanei în procesul penal, inclusiv, procesul contravenţional (reieşind din prevederile hotărârii CEDO în cauza Ziliberberg vs. Moldova). Legea procesual-penală şi cea contravenţională (reieşind din prevederile hotărârii CEDO în cauza Ziliberberg vs. Moldova) stabileşte că, răsturnarea prezumţiei nevinovăţiei sau concluziile despre vinovăţia persoanei despre săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate legal, se interpretează în favoarea bănuitei. Această reglementare se include în spiritul prezumţiei nevinovăţiei datorită faptului că, pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informaţii certe şi veridice despre vinovăţia ei, neadmiţându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Chiar în cazul aprecierii probelor orice informaţie, în baza căreia se pot trage două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeaşi circumstanţă, arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentinţe de vinovăţie.
Cu privire la practica CEDO despre prezumţia de nevinovăţie, în cauza Creanga c. României 2012, p.88 Curtea reaminteşte că, la aprecierea mijloacelor de probă, ea reţine criteriul probei ”dincolo de orice îndoială rezonabilă”. Art.6 (2) CEDO «exprimă principiul prezumţiei nevinovăţiei. Acesta, inter alia, cere ca în exercitarea funcţiilor lor, membrii completului de judecată nu trebuie să aibă o idee preconceputăprecum că inculpatul a comis infracţiunea de care se învinuieşte; sarcina probei fiind pe seama părţii acuzării, şi orice dubiu urmează să fie interpretat în folosul inculpatului ....».
Justificarea aplicării acestui principiu, are la bază ideea că pentru societate ar fi cu mult mai bine dacă o persoană vinovat ar fi achitată, decât dacă o persoană nevinovat ar fi condamnată. Sarcina probei este în seama acuzatului numai dacă acesta are vreun motiv

scuzabil, însă în cazul în care există dubii cu privire la vinovăţie, acestea urmează a fi interpretate în favoarea lui.
Prin urmare, reieşind din natura penală a contravenţiei stabilită prin cauza Ziliberberg vs Moldova (01 mai 2005), în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigenţelor instituite de art.6 par.2 CEDO, agentul constatator prin prisma art.440 alin.(1) Cod contravenţional al RM şi prin prisma cauzei Anuşca vs Moldova (18 iulie 2010), urmează să exercite o investigaţie completă, nepărtinitoare si obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient si concludent pentru stabilirea circumstanţelor importante ale cauzei, determinarea existentei faptei contravenţionale, încadrarea juridică a faptei contravenţionale şi administrarea probelor invocate în apărarea sa de către ultimul. La caz, nu există probe care să confirme vinovăţia petiţionarului în comiterea contravenţiei imputate şi nu confirmă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, vinovăţia acestuia.
Cu privire la cea de a treia problemă: modalitatea acumulării ”probatoriului”. Dispoziţia art.94 din Codul de procedură penală reglementează datele neadmise ca probe, însă contrar alin.(1) pct.4), 8) al art. 94, agentul constatator intitulează drept probe, următoarele acte:
Încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 22.10.24 nr. 13-7920/2024, prin care s-a admis demersul procurorului cu privire la autorizarea măsurii speciale de investigaţii, în cadrul cauzei penale nr. 2023970322 şi s-a autorizat colectarea de informaţii de la furnizorii de servicii de comunicaţii electronice S.A. ”Moldcell” privind aplicaţia mobilă cu identificatorul ”PSB” (Federaţia Rusă), ce aparţine Băncii Comerciale ”Promsveazibank” din Federaţia Rusă;
Reiterează faptul că, prin încheierea respectivă, s-a dispus autorizarea măsurilor speciale de investigaţii, în cadrul cauzei penale nr.2023970322, pentru perioada de timp 01.01.2024 -22.10.2024, deci urmare a efectuării măsurilor speciale de investigaţii au fost obţinute probele pentru cauza penală nr.2023970322 şi nicidecum în cadrul cauzei contravenţionale în care este învinuit petentul.
Încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 01.04.2025 prin care s-a admis demersul procurorului în Procuratura Anticorupţie, Cristina Carajeleascov şi s-a autorizat folosirea datelor obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii, din cauza penală 2023910322 în cauza contravenţională RAP01 433516.
Atenţionează, însă că, datele şi probele obţinute ca urmare a executării încheierii din 01.04.2025, pot fi folosite doar de către personale autorizate şi în cadrul cauzelor autorizate şi anume: cauza penală 2023910322 şi cauza contravenţională RAP01 433516.
Raportul de analiză informaţional-criminală efectuat în temeiul cauzei penale nr.2023970322, conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art. 181^1 şi art. 243 alin. (3) lit. a) şi b) Cod penal.
Acest raport a fost efectuat reieşind din învinuirea adusă (cuiva nu petiţionarului) în temeiul art. 181^1 şi art. 243 alin. (3) lit. a) şi b) Cod penal, în cauza penala nr.2023970322 şi respectiv, nu poate fi folosit cu titlu de probă în cadrul prezentei cauze contravenţionale intentate în baza art. 47^1 Cod contravenţional. Mai mult, în partea dreaptă de sus a Raportului respectiv, este strict menţionat că, citează: „A se utiliza doar în cadrul cauzei penale nr.2023970322”. Prin urmare, este ilegală folosirea acestui

Raport în alte cauze contravenţionale sau chiar penale. Onorată instanţă, INSP, în mod abuziv, încălând prevederile Legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, a distribuit Inspectoratelor de poliţie datele cu caracter personal obţinute prin Raportul de analiză informațional-criminală efectuat doar pentru cauza penala nr.2023970322.
Ordonanţa privind pornirea procesului contravenţional din 08.04.2025, s-a dispus pornirea procesului contravenţional nr.20258000021 în temeiul art.47[1] Cod Contravenţional, pentru stabilirea tuturor circumstanţelor şi a contravenţiilor, inclusiv pentru a desfăşură acţiuni adăugătoare, de colectare şi de administrare a probelor, ulterior atragerea la răspundere conform prevederile legale. Deci, în cadrul procesului contravenţional nr.20258000021, pornit în temeiul art.47[1] Cod Contravenţional, agentul constatator urma să desfaşoare acţiuni prin care să administreze probe noi, în cele incriminate, însă agentul a folosit înscrisurile obţinute de organul de urmărire penale, în cadrul cauzei penale 2023970322. Respectiv, agentul constatator nu a colectat şi nu a administrat nici o probă, care să dovedească comiterea contravenţiei incriminate.
Ordonanţa privind formarea unui grup de constatare si documentare, prin care s-a propus a forma grup de lucru în cadrul procesului contravenţional incluzând în cadrul acestuia angajaţi cu statut de agenţi constatatori. Reieşind din dispozitivul acestei ordonanţei, nu este clar, care anume angajaţi din structurile indicate, au împuterniciri de agent constatator, pentru a documenta o persoana de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47[1] din Codul Contravenţional, fiind indicat la general doar „angajaţi”, fără a fi indicat concret numele/prenumele angajatului din structura respectiva, care este implicat în grupul de lucru. Iar lipsa indicării numelor şi a prenumelor acestor angajaţi, duce la încălcarea dreptului de a face recuzare acestor angajaţi, totodată, este imposibil de stabilit, dacă persoana care a întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie, facea partea din grupul de lucru şi/sau era angajat al subdiviziunilor respective.
Scrisoarea Inspectoratului Naţional de Securitate Publică nr.34/17/1-3595 din 07 aprilie 2025 adresată Inspectoratului de Poliţie, prin care au fost remise materiale obţinute în cadrul măsurilor speciale de investigaţii, în cauza penală nr. 2023970322, nu poate constituie probă la caz, deoarece nu există o ordonanţă de ridicare a acestor materiale, exclusiv pentru prezenta cauza contravenţională, precum şi nu există nici o ordonanţă cu privire la recunoaşterea acestor materiale în calitate de probă pe cauza contravenţională examinată.
Foaia care conţine date despre: număr de telefon, denumirea operatorului de telefonie mobilă, IDNP şi numele/prenumele persoanei, data înregistrării domiciliul, nu demonstrează comiterea contravenţiei incriminate contravenientului.
Nu este clar care este legătura cauzală a acestor înscrisuri cu contravenţia incriminată. Faptul că înscrisurile menţionate mai sus, au fost dobândite în cadrul cauzei penale 2023910322 şi folosite în cauza contravenţională RAP01 433516, cauze distincte speţei, nu pot fi obţinute în mod ilegal în cauza contravenţională pornită în privinţa petiţionarului. Înscrisurile respective, contravin art. 425 din Codul Contravenţional şi nu pot fi acceptate ca probe în prezenta cauza contravenţională, or probele care să indice asupra comiterii contravenţiei, urmează a fi, dobândite în mod legal.
Un alt temei de admiterea contestaţiei şi anulare a procesului-verbal cu privire la contravenţie este faptul că, actele anexate la materialele cauzei, care ar fi fost obţinute în

cauza penală nr.2023970322 nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravenţională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe (art.94 CPP) şi nu există o autorizare conform prevederilor art. 136 alin.(7) CPP pentru folosirea lor în cauza contravenţională RAP01 486024 sau nr.202528000021.
De către agentul constatator, nu au fost stabilite circumstanţele importante pentru justa soluţionare a faptei contravenţionale şi anume: comiterea faptei contravenţionale de către petiţionar, fapt ce contravine art.443 alin.(1) lit. d) Cod contravenţional. Agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe delin, obiectiv şi sub toate aspectele circumstanţele cazului dat, fapt ce contravine art.443 alin.(1) lit. g) Cod contravenţional.
Importatant de menţionat că, organele de drept, au obligaţia ca în activitatea lor să o realizeze în limitele şi în concordanţă cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislaţiei, respectarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, care constituie însăşi esenţa unei societăţi democratice. Obligaţia statului de a se conforma cu bună-credinţă obligaţiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaţionale a statelor, ceea ce al caz nu s-a constatat.
Analizând procesul-verbal prin prisma dispoziţiilor art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului constată că, materia contravenţională este subsumată noţiunii de acuzaţie în materie penală în sens convenţional, aşa cum a arătat Curtea de la Strasbourg în mai multe decizii de speţă.
Având în vedere cele menţionate, concluzionează că prezenta cauză constituie o acuzaţie şi pe cale de consecinţă contravenientului trebuie să i se respecte toate drepturile garantate de acest articol, art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului inclusiv să i se aplice prezumţia de nevinovăţie, întrucât paragraful 2 al articolului menţionat dispune că orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovat până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită.
În acest sens, apreciază Curtea, prezumţia de nevinovăţie trebuie să opereze şi în materie contravenţională, atribuirea sarcinii probei celui ce contestă săvârşirea contravenţiei fund o încălcare a acestei garanţii procesuale fundamentale, obligativitatea probării pretenţiilor de către persoana care sesizează instanţa. Chiar dacă petentul, teoretic, trebuie să răstoarne prezumţia de legalitate a procesului verbal, instanţa are obligaţia de a administra, din oficiu, toate probele necesare în vederea stabilirii unei stări de fapt cât mai corecte, în materie contravenţională operând principiul oficialităţii la fel ca în procedura penală.
Susține că la caz se reține existența unei potențiale abateri disciplinare sau administrative constând în: neexecutarea atribuțiilor de serviciul prevăzute de lege; încălcarea principiilor legalității, echității și proporționalității în procesul de constatare și sancționare contravențională; afectarea standardelor minime de imparțialitate și obiectivitate prevăzute de jurisprudența Curții Europene a drepturilor Omului.
Astfel, solicită:
- admiterea contestației inițiale și suplimentare;
- declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional pornit în privința petiționarului din lipsa probelor administrate de agentul constatator și din lipsa faptei contravenționale;

- emiterea de către judecător a încheierii interlocuitorii în conformitate cu prevederile art.450 Cod contravențional, de sesizare a IGP în vederea examinării conduitei agentului constatator și dispunerea măsurilor disciplinare în adresa acestuia pentru încălcarea gravă a principiilor legalității, echității și proporționalității în procesul de constatare și sancționare contravențională.

4. ***La data de 11.09.2025, Țurcan Andrei a depus cerere cu privire la excluderea probelor din dosar ca fiind inadmisibile***, invocând că, la caz, întru dovedirea vinovăției făptuitorului, agentul constatator a anexat, nu a administrat, dar a anexat la dosar Încheierea judecătorului de instrucție din data de 01.04.2025 prin care se autorizează folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigație din cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01433516.
   Totodată, analizând procesul-verbal cu privire la contravenţie constată că la pct.11 agentul constatator nu indică probele care se regăsesc în dosarul contravenţional, chiar dacă dispunea de ele la momentul întocmirii procesului verbal. Totodată se atestă că înscrisurile anexate la materialul contravenţional, nu se pot aprecia ca probe pertinente şi concludente, ori sursa provenienţii nu poate fi verificată, iar toate actele anexate la dosar sunt certificate de agentul constatator, iarăşi, fără ca ultimul să verifice sursa.
   Mai mult ca atât, la dosar nu se regăseşte o ordonanţă şi, respectiv, un proces-verbal de ridicare şi anexare a înscrisurilor date la dosar dar şi un proces-verbal de examinare al acestora pentru a le da o forţă probatorie. Potrivit art. 427 (1) Cod contravenţional, dacă este necesar să se ridice anumite obiecte sau documente care constituie corpuri delicte şi dacă se cunoaşte exact locul şi persoana la care se află, agentul constatator efectuează, în temeiul unei hotărîri întemeiate, ridicarea lor, dacă acestea nu au fost ridicate în condiţiile art. 426 alin. (5).
   Astfel, examinând materialele anexate la dosar, se atestă de către partea apărării că, înscrisurile anexate ca probatoriu la dosar nu se încadrează în prevederile legale, prin urmare solicită să nu fie reţinute şi să fie excluse din probatoriu, or, înscrisurile invocate nu sunt însoţite de o ordonanţă, respectiv, proces-verbal de ridicare, examinare şi anexare la materialele cauzei pentru a-i da forţă probatorie, în aceste circumstanţe la materialele cauzei se regăseşte doar procesul-verbal cu privire la contravenţie, apreciat ca fiind poziţia subiectivă a agentului constatator cu privire la acţiunile cet.Țurcan Andrei.
   Din considerentele enunţate supra, solicită admiterea cererii şi excluderea din dosar a înscrisurilor precum: încheierea din 20.10.2024, mandat judecătoresc din 22.10.2024; încheiere din 01.04.2025 şi mandat din aceaşi dată, tabel de la pagina 44 din dosar, informaţia denumită „extras din fişierul excel a persoanelor care au avut tangenţă cu banca PSB”, care au fost anexate ilegal de către agentul constatator la materialele cauzei, care încalcă grav dreptul cetăţeanului la un proces echitabil.
5. **În ședința de judecată agentul constatator, Vlas Valeriu,** fiind legal citat, nu s-a prezentat, solicitând examinarea contestației în lipsa sa.
6. **În ședința de judecată contravenientul Țurcan Andrei fiind legal citat**, nu s-a prezentat.
7. **În cadrul ședinței de judecată au fost cercetate probele în susținerea procesului-verba cu privire la contravenție și anume:**

- ***Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 ***** din 09.07.2025***, prin care agentul constatator a constatat că, Țurcan Andrei în perioada de timp 04.09.2024-19.10.2024, aflându-se în s.*****, a primit și a acceptat instalarea în telefonul mobil programa PSB Bank din Federația Rusă, pentru ulterioara recepționare a mijloacelor financiare în vederea exercitării sau neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor din 20.10.2024 (f.d.14);
- ***Copia raportului privind înregistrarea contravenției din 23.06.2025*** (f.d.15);
- ***Copia raportului Șefului adjunct Secție, șef al SIC al SSP a IP Căușeni, comisar Andrei Bargan din 08.04.2025***, conform căruia ultimul informează că, la 08.04.2025, a primit spre examinare solicitarea Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al IGP nr.34/17/1-3579 din 07.04.2025, înregitrată în Serviciul secretariat cu nr. 1659, prin care transmite spre examinare materialele probatorii, acumulate în cadrul procedurii contravenţionale RAP01 433516, privind acţiunile unor persoane pentru a fi examinate prin prisma art.47[1] din Codul contravenţional. Din probatoriul expediat, se prezumă că 60 persoane, cu viza de domiciliu din localităţile Opaci, Sălcuța, Tocuz, Zviozdocica, Ucrainca, Taraclia, ***** și Surchiceni sunt implicate în fapte de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral şi Referendumului republican constituţional din toamna anului 2024 (f.d.16);
- ***Copia încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 01.04.2025 (și mandatul judecătoresc)***, prin care s-a dispus autorizarea folosirii datelor obținute în urma efecturării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală nr.2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516 (f.d.19);
- ***Copia raportului Șefului DIICSOP a INI, comisar principal, Roman Cujba din 20.03.2025***, conform căruia ultimul informează că, urmare a analizei informaţiilor obţinute în cadrul măsurilor speciale de investigaţii efectuate în cadrul cauzei penale nr.2023970322, fiind inclus în grupul de lucru de urmărire penală, s-a stabilit că mai multe persoane, o parte în curs de identificare, identitatea celorlalţi fiind deja stabilită, în perioada anului 2024, au desfăşurat diverse acţiuni ilegale care au avut ca consecinţă influenţarea rezultatelor scrutinului electoral şi Referendumului republican constituţional din toamna anului 2024, manifestate prin primirea de către persoanele nominalizate supra, a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub mai multe forme, care nu li se cuvin, inclusiv a transferurilor bancare, pentru sine sau pentru alte persoane, în scopul exercitări într-un anumit mod sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor nominalizate mai sus, prin utilizarea mijloacelor financiare de provenienţă dubioasă, iar bunurile provenind din surse nedeclarate si/şau ilegale.

  Astfel, s-a stabilit că, în perioada anului 2024, condamnatul Ilan Şor şi mai multe persoane afiliate lui, au pus în aplicare un plan amplu pentru sporirea influenţei politice, inclusiv prin coruperea electorală. Printr-o schemă bine organizată şi distribuită pe regiuni, s-au colectat date cu caracter personal pentru deschiderea conturilor bancare în afara Republicii Moldova. De asemenea, alegătorilor şi susţinătorilor li s-a oferit diferite sume de bani prin transferuri bancare și alte metode,

inclusiv prin aplicația PSB a băncii ruse Promsvyazbank. Scopul acestor acţiuni a fost coruperea masivă a alegătorilor pentru influenţarea alegerilor prezidenţiale şi a Referendumului republican constituţional din toamna anului 2024, prin determinarea şi influenţarea alegătorilor din toate raioanele si municipiile din Republica Moldova, să îşi exercite dreptul electoral pentru un anumit candidat desemnat precum şi să adopte o anumită opţiune în cadrul Referendumului (f.d.23-24).

8. Examinând contestația, probele anexate la materialele cauzei, instanţa de judecată consideră că contestația depusă urmează a fi admisă, din următoarele considerente:
9. Conform art.395 alin.(1) pct.(2) și alin.(1^1) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.
10. Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art.394 alin.(1^1).
11. Conform alin.(1) art.448 al Codului contravențional al RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.47^1 alin.(8).
12. La data de 25.07.2025, contestatarul Țurcan Andrei Maxim a depus contestație împotriva deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Căușeni Vlas Valeriu, din 09.07.2025, fiind înregistrată în cadrul IP Căușeni cu nr.3956.
13. Potrivit procesului-verbal instanţa atestă că, Țurcan Andrei Maxim, se învinuiește în aceea că el în perioada de timp 04.09.2024-19.10.2024, aflându-se în s.*****, a primit și a acceptat instalarea în telefonul mobil programa PSB Bank din Federația Rusă, pentru ulterioara recepționare a mijloacelor financiare în vederea exercitării sau neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor din 20.10.2024.
14. Prin decizia agentului constatator adoptată la data de 09.07.2025, Țurcan Andrei Maxim a fost sancţionată pentru săvârşirea faptei contravenţionale prevăzută de art.47^1 alin.(1) Cod contravenţional cu amendă în mărime de 500 u.c., echivalent a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.
15. În conformitate cu prevederile art.10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.
16. La fel instanța de judecată reține că, conform art.375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovat atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

17. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.
18. Conform art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.
19. Constatarea faptei contravenţionale, potrivit art.440 alin.(1) Cod contravenţional, înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.
20. În acest sens instanţa reține că, în conformitate cu alin.(1) şi (2) art.425 din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.
21. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.
22. Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.
23. Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție şi la caz a deciziei asupra cauzei contravenţionale „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.
24. Instanța de judecată reține că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezenţa petiționarului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de sancționare, fapt confirmat prin prezenţa semnăturii acestuia în procesul-verbal.
25. În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat și art.443 alin.(1) lit.g) din Codul contravențional, prin care petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a

prezenta probe în apărarea sa, formulându-le inclusiv prin contestarea actului în instanţa de judecată.

26. Instanța de judecată, relevă că, lui Țurcan Andrei Maxim i s-a încriminat comiterea contravenţiei prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod Contravențional cu indicii de calificare: coruperea electorală pasivă, adică, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător al bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice, formă, care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune în următoarele circumstanțe: Țurcan Andrei Maxim, în perioada de timp 04.09.2024-19.10.2024, aflându-se în s.*****, a primit și a acceptat instalarea în telefonul mobil programa PSB Bank din Federația Rusă, pentru ulterioara recepționare a mijloacelor financiare în vederea exercitării sau neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor din 20.10.2024.
27. Potrivit doctrinei contravenționale coruperea electorală pasivă este o contravenţie materială şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalităţile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.
28. Latura obiectivă a contravenţiei specificate la art.47[1] Cod Contravenţional constituie în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de pretindere, acceptare sau primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje care nu i se cuvin.
29. Latura subiectivă a contravenției specificate la art.47[1] Cod Contravenţional se caracterizează prin intenţie directă.
30. Scopul contravenției de corupere a alegătorilor este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului să îşi exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului.
31. În prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art.47[1] Cod Contravențional.
32. Articolul 8 alin.(2) Cod contravențional prevede că este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.
33. Astfel, cercetând sub toate aspectele probele administrate, prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu- din punct de vedere al coroborării lor și raportându-le la cele constatate supra, instanţa atestă că, deși în procesul-verbal agentul constatator a indicat faptul că Țurcan Andrei în perioada de timp 04.09.2024-19.10.2024, aflându-se în s.*****, a primit și a acceptat instalarea în telefonul mobil programa PSB Bank din Federația Rusă, pentru ulterioara recepționare a mijloacelor financiare în vederea exercitării sau neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor din 20.10.2024, acest fapt nu este susținut și de alte mijloace de probă anexate la materialele cauzei.
34. Cercetând materialele cauzei, instanța constată că faptul instalării aplicației PSB Bank de către Țurcan Andrei, precum și primirea mesajelor prin aplicația menționată nu este confirmat prin nici o probă anexată.

35. Cu referire la situația analizată supra, în speță, este imposibil de a stabili elementele de bază, care ar proba vinovăția lui Țurcan Andrei în comiterea contravenției imputate, în conjunctura în care, lipsesc dovezile veridicității situației de fapt, reținute de agentul constatator în procesul-verbal, conform căruia contravenientul ar fi pretins și acceptat instalarea în telefonul mobil personal a aplicației PSB Bank din Federația Rusă pentru ulterioara recepționare a mijloacelor financiare, în vederea exercitării sau neexercitării dreptului la vot în cadrul alegerilor prezidențiale și referendumului din 20.10.2024.
36. Or, doar întocmirea procesului-verbal de contravenție nu poate fi considerată o probă concludentă și pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului.
37. Instanța atestă că, în cauză, agentul constatator n-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reținute în procesul-verbal cu privire la contravenţie prin probe certe, pertinente şi incontestabile, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acţionează principiul *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.
38. De aici rezultă că, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra că cet. Țurcan Andrei a pretins, acceptat sau a primit, personal sau prin mijlocitor, a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau a acceptat promisiuni ori a ofertei, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, realizând astfel latura obiectivă a contravenției incriminate, prevăzute la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.
39. În sensul enunțat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.
40. Instanța reține că, procesul-verbal de constatare şi sancționare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual şi se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, însă doar în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, prezumția de veridicitate a consemnărilor făcute de către agentul constatator în cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție referitoare la situația de fapt a fost răsturnată prin lipsa la materialele cauzei a dovezii că la data și ora indicată în procesul-verbal cu privire la contravenție, Țurcan Andrei ar fi instalat aplicația PSBank sau ar fi primit mesaje pe această aplicație, fapt care pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator la constatarea contravenției imputate cet.Țurcan Andrei.
41. Conform dispoziţiei art.461 din Codul contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 şi 445, instanţa

încetează procesul contravenţional, iar potrivit art.441 alin.(1) lit.a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei.

42. Astfel, respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanţa de judecată concluzionează că, în ședința de judecată nu a fost dovedită fapta contravenţională specificată la art.47[1] alin. (1) din Codul contravențional, din care considerente va admite contestația depusă de cet. Țurcan Andrei Maxim împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie MAI06 ***** și deciziei de sancționare din 09.07.2025, emise în cauză contravențională prevăzută de art.47[1] al.(1) Cod Contravențional, și va înceta procesul contravențional din motiv că nu există faptul contravenţiei.
43. În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (11), art. 445 alin. (1), art. 448, art. 460 şi art. 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,-

H o t ă r ă ș t e:

Se admite contestaţia depusă de Țurcan Andrei Maxim împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 ***** și deciziei de sancționare din 09.07.2025, emise în cauză contravențională prevăzută de art.47[1] al.(1) Cod Contravențional.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 ***** și decizia de sancționare din 09.07.2025, emise în privința lui Țurcan Andrei Maxim, în cauză contravențională prevăzută de art.47[1] al.(1) Cod Contravențional.

Se încetează procesul contravențional în privinţa lui Țurcan Andrei Maxim, pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Victoria RAILEAN